

руди, бръмчат диви пчели. И чуден свеж въздух, примесен с аромата на полски цветя, наситен с чудните песни на пойните птички.

Колко омайни пролетни хубости ни разкрива полето!

Ясен Б. Наумов

РАДОСТТА НА ЗДРАВКА

За именния ден на батко
му купиха цигулка,
а без да зная мен пък татко
записал за „Светулка“.

И щом извика пощальона—
„На Здравка книжканося“,
за миг не сетих от балкона,
че слязох долу боса.

Поех зарадвана тогава
пакетчето с ръката,
и, скачайки, по две минавах
нагоре стъпалата.

И татко, млъкнал, ме запали
полека по главата...
„Светулката“ у мен запали
стремежа към просвята...

Едва ли радост по-голяма
е имало за мене.
Показах книжката на мама,
сложих я на колени.

И всички стихчета и песни,
що имаше у нея,
до вечерта научих лесно
да казвам и да пея.

Тогава татко се завърна
от работата вече
и щом списанието зърна,
разлисти го, па рече:

И аз когато бях втораче
„Светулка“ получавах.
Над нея смеех се и плачех,
четях и заучавах.

И татко взе да ми показва
из книжката портрети.
Това са хора, що се казват
писатели, поети.

От тях е съчинено всичко,
което тя ни дава,
а с очилата тоя чичко
подрежда, удобрява...

Йордан Русков